

Bodens sakramente

Kristus giver nøglerne til Skt. Peter,
Pietro Perugino

Forberedelse til samvittighedsransagelsen

Min Gud og min Herre! Jeg takker dig for alle dine velgerninger imod mig. Men jeg har ikke altid brugt dine gaver, som jeg skulle. Jeg har endda gjort mig skyldig i synd ved at overtræde dine bud. Derfor kommer jeg nu til dig og bekender oprigtigt: Fader, jeg har syndet mod Himlen og mod dig. Jeg er ikke værdig til at kaldes dit barn. Du gode hyrde! Tag imod mig og tilgiv mig mine synder. Gud Helligånd! Oplys min sjæl og lad mig inde mine fejl. Stå mig bi med din nåde, for at jeg oprigtigt angrer mine synder og fatter en fast beslutning om at forbedre mig. Herre! Tilgiv mig mine synder. Amen.

Anger og forsæt

Min Herre og min Gud! Af hele mit hjerte angrer jeg alle mine synder. Jeg vender mig med afsky fra dem, fordi jeg ved dem har fortørnet dig og fortjent at blive straffet af dig, min største velgører og kærligste Fader. Men i særdeleshed er jeg bedrøvet over, at jeg ved mine synder har været utaknemmelig imod dig og gjort dig imod, du, det højeste og mest fuldkomne gode, som jeg elsker over alt. Kærligste Fader! Lad mig ved Jesu Kristi uendelige fortjenester finde nåde og tilgivelse hos dig. Med din bistand foresætter jeg mig oprigtigt at forbedre mig og undgå enhver farlig lejlighed til synd. Jeg vil ikke for nogen pris atter begå en svær synd. Hellige Guds Moder, syndernes tilflugt! Bed for mig. Amen.

Bøn om syndsforladelse

Som den synder, jeg er, træder jeg frem for dig, min Gud, du, som er miskundheds kildevæld. Rens i din nåde mig urene menneske. Retfærdigheds sol! Tænd lys for en blind. Evige læge! Helbred en såret. Kongernes Konge! Læg klæder om en, som de er fra røvet. Midler mellem Gud og mennesker! Bring en skyldig sjæl forsoning. Gode hyrde! Før et vildfarende får tilbage.

Herre! Skænk miskundhed til en stakkel, tilgivelse til en synder, liv ti en, som er død, retfærdiggørelse til en ugudelig sjæl og din nådes salvelse til et forhærdet hjerte.

Mildeste Herre! Kald mig tilbage, når jeg flygter fra dig. Drag mig, når jeg står dig imod. Rejs mig, når jeg falder. Støt mig, når jeg vakler, og led mig på mine veje. Glem mig ikke, når jeg glemmer dig. Svigt mig ikke, når jeg svigter dig, og vend dig ikke fra mig, når jeg synder. Ved min synd har jeg krænket dig, min Gud. Jeg har såret min næste og heller ikke skånet mig selv.

Min Gud! Af svaghed har jeg syndet mod dig, almægtige Fader, af uvidenhed mod dig, Helligånd. I alt dette har jeg sat mig op mod dig, ophøjede Treenighed.

Jeg elendige menneske. Hvor talrige, store og mangfoldige er ikke mine synder: Jeg har forladt dig og angrer det for din godheds skyld. Jeg har forladt dig, drevet af onde lyster og af skændig frygt. Jeg har hellere villet miste dig end tabe, hvad jeg elskede, eller vove, hvad jeg frygtede. Min Gud! Hvor meget ondt har jeg ikke øvet i ord og gerning ved mine skjulte, åbenbare og forhærdede synder.

Derfor bønfalder jeg dig i min svaghed: Se ikke på min uretfærdighed, men på din egen uendelige godhed. Tilgiv nådigt, hvad jeg har gjort. Skænk mig smerte over det forbigangne og vågen kraft i kommende dage. Amen.

Efter skriftemålet

Kærligste Frelser! Du har forbarmet dig over mig og befriet mig fra mine synder. Jeg takker dig for din fadergodhed. Opflam mit hjerte, således at jeg elsker dig og i fremtiden ikke synder mere. Kom min svaghed til hjælp og stå mig bi i kampen mod det onde. Løft min sjæl op imod dig, for at jeg virkelig må tjene dig og høre dig til. Hellige Maria! Bed for mig, at jeg må opnå udholdenhedens nåde og dø i Guds venskab. Amen.

Takkebøn efter skriftemålet

Min Gud! Jeg lovpriser dig, jeg ophøjer dig og velsigner dig for de uendelige velgerninger, som du har bevist mig uværdige.

Jeg lovpriser din tålmodige godhed, der så længe har ventet på mig: din mildhed, der kun nødigt straffer; din faderlighed, der kalder mig; din hjertens godhed, der tager imod mig; din barmhjertighed, der forlader mig mine synder; din godhed, der overøser mig med gaver; din nådige medynk, der trøster mig; din medfølelse, der beskytter mig; din evighed, der bevarer mig, og din troskab, der lønner mig!

Min Gud! Hvordan skal jeg tale om din usigelige, overstrømmende godhed? For da jeg flygtede, kaldte du mig tilbage. Da jeg vendte om, tog du imod mig. Da jeg vaklede, gav du mig støtte. Da jeg fortvivlede, skænkede du mig glæde. Da jeg var forsømmelig, ansporede du mig. Da jeg kæmpede, rakte du mig våben. Da jeg sejrede, kronede du mig. Du kaster ikke vrag på mig synder, som gjorde bod, og du frier mig fra mange farer. Du blødgør mit hjerte til anger. Med straffe truer du mig. Med forjættelser drager du mig. Du lader dine engle værne mig. De timelige goder skænker du mig, og de vige goder bereder du for mig. Du lader det skabtes højhed tilskynde mig. Med frelsens barmhjertighed drager du mig, og du lover mig hellighedens løn.

Jeg kan ikke lovprise dig nok for alle disse velgerninger. Men jeg takker din evige majestæt for din uendelige godheds overflod og beder dig om, at du altid vil forøge din nåde i mig, bevare hvad du har forøget og belønne, hvad du har bevaret. Amen.